

staa overfor store økonomiske Vanskeligheder og stor Arbejdsløshed i den kommende Tid; og hvis saa Landbruget eller Industrien eller Fiskeriet eller Handelen bryder sammen, vil det betyde en saadan Forøgelse af Arbejdsløsheden, at alle de smaa Foranstaltninger, man kan møde med, vil være aldeles uden Betydning overfor den store Opgave, vi staa overfor.

Men der er jo gaaet kraftig Agitation i det hele, og derfor er det altid vanskeligt at komme til en nøgtern og objektiv Forhandling. Det er dog sikkert nødvendigt, at man tager Arbejdet op for hele Samfundets Skyld. Fra Regeringens Side klages der ogsaa en Gang imellem over den haardhændede Agitation. Jeg skal dertil sige, at hvis der er kommet — og det synes jeg, der er — noget ind i vort offentlige Liv, som ikke altid er tiltalende, tror jeg, desværre kunde man gerne sige, at de nuværende Regeringspartier selv har bidraget meget dertil. Man kommer til at tænke paa en lidt kraftig jydsk Sentens, der lyder saadan: Det er som hun saa' æ So om æ Gris mæ æ Grynten: Dæer kan en si, hwodan en sel haa wan, da en var minner. Nu er det Oppositionen, siger Regeringspartiet, der er saa paagaende; men den Gang Regeringspartiet var lidt mindre, end det nu er, da var det i Virkeligheden Regeringspartiet, der indførte en ret haardhændet Agitation; men jeg skal se bort fra dette. Jeg ønsker, at vi maa faa virkelig positive Resultater ud af Forhandlingerne til Styrkelse for hele det danske Samfund.

For en Del Aar tilbage udtalte det ærede Medlem Hr. Sundbo sig om den da foreliggende Finanslov, og jeg kunde ønske at drage denne Udtalelse frem her. Det var den Gang, da det ærede Medlem endnu talte, om jeg saa maa sige, saadan ganske jævn almindelig dagligdags Politik; og før han begyndte at dyrke sine Provisorieteorier og sit private politiske Drivhus i Esbjerg. Da udtalte han, at den foreliggende Finanslov havde det til fælles med mange andre Bøger, at den var mest interessant ved det, der ikke stod i den, og ved det, der skulde have staaet i den efter det ærede Medlems Mening. Det var Ordet „Arbejde“ og „Arbejde“. Jeg tror, at naar man staa i en saadan Situation, kan det vist ikke nytte blot at skrive det ene Ord „Arbejde“. Men det maa være Formaålet for Regering og Rigsdag gennem de offentlige Tilskud at lægge det saadan til Rette, at der gives Produktionslivet en virkelig Styrkelse, saadan at der dergennem kan skabes Arbejde og Muligheder

for det danske Erhvervsliv for at bære de Byrder, som nu en Gang hviler paa Samfundet. Efter min Mening er der ingen anden Vej frem til at bære disse Vanskeligheder end den, at man skaber et virkelig sundt og stærkt Erhvervsliv. Jeg skal da ganske kort sige, at for mig staa det saadan, at det har den allerstørste Betydning, at der staa en virkelig vidtskuende Minister i Spidsen for vort Erhvervsliv, og ved vort Erhvervsliv forstaaer jeg altsaa hele det samlede danske Erhvervsliv, ikke en enkelt Gren af det. Vi fra konservativ Side er altid villige til at tage Hensyn til hele Samfundet.

Jeg tror altsaa, det vil have den største Betydning, hvordan den højtærede Landbrugsminister vil løse de Opgaver, som ligger for ham, fordi ogsaa det danske Landbrug er inde i en haard Krise, og hvordan den højtærede Erhvervsminister, som særlig har med Byerhvervene at gøre, vil løse sine Opgaver, idet disse Erhverv jo staa overfor en ikke mindre vanskelig Krise. Vi har Grund til at ønske, at det kunde komme saa vidt, at det danske Landbrug var i Stand til selv at beskæftige sit Befolkningsoverskud. Det er et Problem, der ofte har været rejst ogsaa her i Rigsdagen, og man har hævdet, at det vilde være en Vinding, om det var saadan. Jeg tror godt, at man kunde udvikle Landbruget saadan, at dette i nogen Grad kunde lykkes. Jeg skal ikke trætte med Gentagelser, men jeg har før — ogsaa her i dette høje Ting — peget paa, at vi burde se at finde en Plan, hvorefter man kunde faa udnyttet den danske Jord langt bedre, end vi hidtil har udnyttet den.

Og her er der mange Ting, som der fra Lovgivningsmagtens Side kunde rettes paa. Hvad vilde ikke en Grundforbedring af forskellige Arealer af danske Jorder, som ligger saa godt som unyttede hen, betyde, hvad vilde det ikke betyde, om store Dele af den brugbare jydsk Hede blev kultiveret? Der er jo mange Tusinder Tønder Land, der egner sig udmærket til Dyrkning. Her er der jo i Virkeligheden ogsaa taget fat med friske Kræfter; men der trænges til nogen Støtte ogsaa fra det offentlige Side, og det vilde efter min Mening være en ganske anderledes sund Maade at støtte paa end at give almindelig Understøttelse til dem, som ikke har noget virkeligt at tage fat paa. Vi har løst forskellige Spørgsmaal, ikke mindst ovre paa de Egne paa Vestkysten, som jeg er særlig knyttet til. Men jeg ønsker at sige saa meget — jeg skal ikke gentage min Tale fra forrige Aar, da der er gjort opmærksom paa det fra anden